

Baka István (1972-ben végzett a szegedi bölcsészkaron, magyar-orsz szakon. Kétkötetes költő, prózakötete *Szekszárdi mise* címmel megjelenés előtt áll.)

— Nem költő, hanem inkább olvasó-képzésre lenne szükség —, a kettő formája szerint megegyezik. Jó költő és jó olvasó csak az lehet, aki tisztában van a vers-tannal, a költői képalkotás mód-szerével, és a szerkesztés sa-játosságával. Tehetséget nem lehet tanítani, akinek meg nincs tehetsége, abból úgy sem lehet költőt csinálni. Ugyanakkor a legáradóbb tehetségnek is szük-sége van ezekre az ismeretekre, amelyeket az olvasónak szintén el kell sajátítania.

Ma a költők egy része is „ta-nulatlan”, sőt, a tanulatlanság-nak kultusza van. Nagyon sok mai, s nem csupán fiatal költő mintha egyenesen büszke lenne arra, hogy fogalma sincs a vers-tanról, sőt az elemi nyelvi logi-káról sem. Legalábbis verseik-ből ez tűnik ki. S ezeknek az ösztönösségre való hivatkozása szövetkezik a félművelt olvasók rossz ízlésével.

Talán nem külön tanszékot kellene létrehozni, hanem ala-posabb stilisztikai és verstani képzésre lenne csupán szükség. Ennek keretében nem feltétlenül az éppen divatos elméletekkel kellene foglalkozni szinte kizáró-lagosan, hanem alapszabályokat el-sajátítani, amelyeket például a ré-gi gimnáziumban megtanítottak. Régen természetes volt, hogy há-zi feladatként verset kellett írni. Tehát a képzeletbeli jó olvasó-nak is szükséges a költészeti for-mák gyakorlása, mert befogadás-ra így inkább alkalmas lesz.

Egyetemista koromban e rend-szeres képzés erős hiányát érez-tem, sok mindent később tisztáz-tam magamban, amikor már ta-nítanom kellett.

Erre a „tanszékre” semmikép-pen sem ártana gyakorló költő-ket meghívni, ha nem is egy-egy előadás megtartására, de leg-alább műhelybeszélgetésre.